

Andligt behov

Vet ni vad, vi delar alla samma mänskliga villkor! Vi har eller kommer alla att drabbas av sorg, kriser och smärta, men även uppfyllas av glädje, förväntan och upprymdhet. Vi har alla en tro på något, oss själva, Gud, Jesus, livet, kärleken, hoppet eller något annat. Vi kämpar alla med våra liv, jobb, relationer, ekonomi, ångest, rädslor etc. Vi behöver *dela* det med varandra. En del kanske pratar med sin partner, sin närmaste vän, terapeut eller någon annan. En del har *ingen* att prata med. En del vill inte eller känner sig obekväma, men vi har alla behov av att dela vårt innersta med någon eller några. Så ser de mänskliga villkoren ut. Om vi inte gör det, om vi staplar allt inombords, kommer vi förr eller senare att må ganska så dåligt.

Det här kan vara en kamp för många. För mig har det varit en livslång resa, som långt ifrån är färdig. I nya sammanhang med nya människor får jag fortfarande anstränga mig för att våga säga vad jag tänker och känner. Men vad jag har lärt mig, är att jag *måste* göra det, för att må bra både kroppsligt och själsligt.

När jag blev präst, ville jag prata om sådana här frågor, andliga frågor sade jag länge, men insåg efter hand att det är mänskliga frågor det handlar om, allmänmänskliga frågor, som vi alla har och bär på. Att vara präst handlar inte för mig i första hand om att gå till kyrkan och fira gudstjänst, utan snarare om att *prata* med andra människor, dela mitt liv med andra, mina rädslor och farhågor, men också glädjeämnen och funderingar kring liv och död, om det finns något liv efter detta, om det som är osynligt för blotta ögat men som vi kan känna och uppleva ändå. Att berätta om Jesus, vad han betyder för mig som min ledstjärna och ständige följeslagare, är förstås en central och viktig del, men inte så att jag vill leverera färdiga paketlösningar, utan istället öppna upp för reflekterande samtal med andra.

Men i många sammanhang jag varit i, har livet speglat mig en *brist* på andliga/mänskliga samtal. När jag skrev boken *Människa du är någon!* och började föreläsa kring den, öppnades en helt ny värld. Plötsligt hade jag hittat en form för att samtala med andra. Överallt där jag kom, träffade jag människor som också längtat efter att kunna prata öppet om tro och livsfrågor, utan dogmer och färdiga svar. Vilken befrielse det var och är!

Denna befrielse hoppas jag kunna dela med mig av vidare...

Ulla Karlsson
präst i Västanfors Västervåla församling
e-post ulla.karlsson@svenskakyrkan.se